

איסוף, עריכה והבאה לאתר - י. שי || ינואר 2021

ראובן אורלובסקי ז"ל חברים מספרים על "רוביק"

רעות

ב-26 דצמבר 2020, התקבלה אצלי בתיבת הדוא"ל הודעתו של ארי דשא:

מאת: Ari Deshe

תאריך: 26 בדצמבר 2020 בשעה 6:10:55 GMT+2

אל: shai@sitalint.com, shirs1@bezeqint.net

נושא: שם חסר מאתר הנופלים

שלום ישראל,

מקווה שכולכם בריאים וכבר התחסנתם...

היום דפדפתי באתר של הסיירת ולהפתעתי לא מצאתי את שמו של חברי ראובן אורלובסקי ז"ל בין הנופלים. ראובן התגייס במחזור פברואר 69 ושרת 3 שנים בסיירת (.....).

רוביק, שהיה חברי מימי ילדותנו ברמת חן ותיכון בליד, שרת כחייל מילואים בסיירת ונפל בקרבות סואץ שעה שניסו לחלץ כוחות צנחנים שנתקעו שם. למעשה הוא היה נעדר במשך כמה חודשים עד שהמצרים החזירו את גופתו.

האם תוכל לתקן את המצב? לא יודע אם הוריו עדיין איתנו, אך אחיו המבוגר בשנה, כן.

בינתיים, נקווה ש2021 תהיה קצת יותר טובה מ2020...

להתראות, ארי

לא היכרתי את רוביק אך זכרתי את השם אורלובסקי מתוך רשימת החללים (שם גם אותרו פרטי הקשר לאחיו של רוביק, יצחק אורלובסקי יבדל"א) ואת צילומו מתוך שורת הנופלים המונצחים באתר העמותה ברשת ובאולם ההנצחה בבקעה. צילום המוצג בכל טקסי האזכרה השנתיים של העמותה. "העלמות מזרה ותמוהה". העולם הדיגיטאלי צופן הפתעות. פניתי ליחיאל אקוע המופקד אצלנו על אתר העמותה ברשת. גם יחיאל זכר את השם ופנה מיד לבדיקת הנושא אשר העלתה כי מפאת תקלה טכנית נשמט רוביק מאתר העמותה, זמנית. בתוך זמן קצר הושב רוביק לשורת הנופלים הזכורים ומונצחים על ידינו, תמיד.

את הנצחת הנופלים ושימור זיכרם ושותפותם במור"ק סיירת חרוב חרטנו על דגל העמותה כאחת ממטרותינו העיקריות. אנו מנציחים ומכבדים את זכרם של חללי סיירת-חרוב שנפלו בעת שירותם בסיירת ואת אחינו לנשק שנפלו במערכות ישראל בעת שירותם ביחידות צה"ל לאחר השירות בסיירת. ביניהם ראובן אורלובסקי (או רוביק כפי שנהגו לכנותו חברים ובני משפחה) ששרת בסיירת חרוב בין השנים 1969 - 1972.

עם פרוץ מלחמת יום הכיפורים שולב רוביק בכוח שהוקם אד-הוק. היה זה גודד לוחם שבתחילה הוטל עליו להמתין בכוננות בבקעת הירדן למקרה ותיפתח חזית מזרחית. לאחר זמן מה הועבר הכוח לחזית המצרית, שולב באוגדת האלוף אברהם אדן (ברן) ולחם בקרב לכיבוש העיר סואץ. גם סיירת-חרוב לחמה שם ושילמה מחיר דמים כבד ביותר.

בשיחה עם יצחק אורלובסקי, אחיו של רוביק ז"ל, נמסרו לי שמותיהם של שלושה חברים שיוכלו לספר על רוביק. ביניהם ארז אלטשולר וארי דשא. בעצה אחת עם ארי הקמתי קשר עם ארז, עמו שוחחתי ארוכות. בעקבות כך העביר לנו ארז תיעוד כתוב ומצולם אודות רוביק. קטעים מתוך התיעוד הזה, מובאים כאן.

ארז אלטשולר - על רוביק ז"ל

הצפירה ביום-הכיפורים שבת 06/10/1973

(.....) אחה"צ, דפיקה בדלת ו-רוביק אורלובסקי שהיה לנו כמו אח רביעי וחלק מהמשפחה, עמד בפתח עם תרמיל ציוד אישי ומבט מפוחד משהו ואמר: "גייסו אותי... אני מפהד!". התחבקנו ונפרדנו כשאני מחייך ואומר לו: "אבא שלי גויס, כעת אתה למרות שטרם הוצבת במילואים, ואילו אני, גם הכי קרבי וגם מוצב בחטיבה הכי קרבית בצבא... כלום".

רוביק בשרות הסדיר שלו היה בסיירת "חרוב". "חרוב" בצעו "מארבים" בבקעת הירדן לקבוצות מחבלים שניסו להדור לשטחנו מידי לילה. כינויו היה "החשמלטור" משום שהיה אחראי לתפעול מרגמה ידנית קטנה בקוטר 52 מ"מ שבאמצעותה ירה לשמיים "פצצות-תאורה" להארת השטח בעת היתקלות (.....).

היום האחרון למלחמה – יום ג' 23/10/1973 24:00

(.....) באותו הזמן התנהלו שיחות אינטנסיביות ב"קילומטר ה-101", בדרך לקהיר, בין נציגי צה"ל לנציגי הצבא המצרי והיה ברור כי חתימת הסכם על הפסקת אש קרובה ביותר.

בזמן הזה החליטו במטכ"ל, בהוראת משה דיין, לדלג את 2 גדודי הצנחנים מבקעת הירדן לתעלה לצורך: "שיפור-עמדות" לקראת חתימת הסכם הפסקת האש שנחתם בחצות הלילה (24:00) של ה-23/10 והיה אמור להיכנס לתוקפו ב-24/10 בשעה 07:00 בבוקר.

החלטה (.....) (ש) על האלוף אברהם אדן ("ברן") להיכנס ולכבוש את העיר סואץ בשעות שנתרו בין החתימה על הסכם הפסקת האש בחצות לבין כניסת הפסקת האש לתוקפה ב-07:00 בבוקר.

כתוצאה ממנה נהרגו 130 (?? – י.ש.) צנחנים וחיילי סיירת "חרוב" בעיר סואץ!!! וביניהם רוביק אורלובסקי שהיה באוטובוס הצנחנים של חיסדאי שכמעט הושמד כולו.

אמיר (אחיו של ארז אלטשולר – י.ש.) פגש את רוביק ב-23/10 בערב ונפרד ממנו לפני עלייתו לאוטובוס לסואץ... כמה שעות לאחר מכן, ב-24/10 אחרי כניסת הפסקת האש לתוקפה, רוביק נהרג!

ארז עם רוביק אורלובסקי ז"ל (מימין) בראס-סודר בשנת 1971

ההסתבכות של הצנחנים שנכנסו עם אוטובוסים ל"מלכודת מוות" ברחובה הראשי של סואץ גרמה להמשך הלחימה בסואץ גם אחרי כניסת הפסקת האש לתוקפה לצורך חילוץ הצנחנים ע"י סיירת "חרוב". רק לפנות בוקר של ה-25/10 הסתיים החילוץ העצמי הרגלי של הכוח של יעקב חיסדאי והמלחמה הסתיימה.

מהלך זה הכעיס ביותר את הרוסים אשר החליטו (איימו – י.ש.) להיכנס למלחמה לצידם של המצרים. מנגד, שר החוץ האמריקאי הנרי קיסינג'ר הורה לכוחות אמריקאים לנוע לאזורנו (.....).

מדינת ישראל

שלמה גורן - הרב הראשי לישראל
ירושלים

ל' בכסלו תשל"ד
ב"ה -
25 בדצמבר 1973

לכבוד
יקירי הדגולים
מר דוד והגב' אורלובסקי
ה' יהיה בעזרכם,

שלומכם ישגה וחזכו לישועה ולנחמות,
יקירי!

בדקתי את כל תודות והמסמכים הנובעים לבנכם יקירכם, מאז כ"ח כחשרי תשל"ד -
ה-24.10.73, ולצערי הרב אין בידי לבשר לכם בשורות טובות.

לפי עדותו של סמל דוד שלומי ששרה באותה היחידה של יקירכם, יוצא שבנכם היקר
נלחם מגב הבית² בחורף העיר סואץ והוא נפצע קשה, והסמל הנ"ל ראה אותו לאחר מיכן בחורף
הבית ללא רוח חיים.

החובש אורי להב העיד, שלפי הוראת חסדאי הורידו את יקירכם מהגב לתוך הבית
כשאינו בחיים, מהתיק אני למד שהיתה הצעה לפנות את ההרוגים, אבל היא כוסלה בגלל
המצב החמור שהחווה, שלא איפשר פינוי ברכב.

מכל החומר שבהיק מתברר שבנכם יקירכם נפל בגבורה תוך כדי לחימה מעל הגב מס'
2 בעיר סואץ. וחביריו הורידו אותו מעל הגב והשכיבו אותו בחוף הבית, והוא לא פונה
משם, משום שבקושי נחלצו משם חיילינו בחשכת הלילה כרגל.

חכיתי עד כה במכתבי זה כדי לדעת את התוצאות של זיהוי החללים שהועברו אלינו
ע"י המצרים מהעיר סואץ, וכפי שנמסר לי מהצבא עד כה טרם זוהה בנכם הקדוש הי"ד, ואם
כי עדיין ישנה תקוה לזיהוי יקירכם החלסתי לא להשהות תשובתי אליכם.

מיצר אני אתכם בצערכם הנורא ומתפלל שתזכו להתנחם בנחמת ציון ובבנין ירושלים
ולא תוסיפו לדאבה עוד.

החותם ביגון הבכאט מתוקת הישועה

שלמה גורן
ה רב הראשי לישראל

מכתב של הרב הראשי שלמה גורן (אלוף במיל.) אשר מתאר במפורט כיצד נהרג רוביק בקרב הרואי בסואץ.
המכתב נכתב חודשיים אחרי הקרב בסואץ טרם נמצאה גופתו של רוביק. רוביק היה "נעדר" 3 חודשים.

21/10/73
למחנה אגוז יצחק שלום!
הייתי צ'כיק היום (שאלפן) אנשים אבא
לפן אולם כנראה כן / שהקטן לקונו
של אמיר אין טעם שתהונו ואני לא
יוצא אום היא קבלה תתקיים ואיפה
יתכן שאפגש אותו ואהדר אוכלו מה
קונני, הכל יושן כאן הכל בסדר
התהייה קצת צדין לא השיצה ואני
יקווה שיון מה משפחתי מיומ
בה הכל הי'נתיים.
לתכאלת דאולף.

מכתב מ-רוביק ב- 18.10.1973 המתייחס לחתונה של אמיר (אחיו של ארז - י.ש).

23/10/73
למחנה אגוז יצחק שלום!
מאחר וצותפים לנו כל הזמן גלגולות
ליצים וזו אהבה נושאים כמה הילום.
הכל בסדר כאן מתחילים בהם לשכוח
אין לנאה הקית אגוז מקוה שנשחזר
אזר הצסק הזה בקרוק. זי'נתיים
מקוה שכולכם מנשלים להתחנות
טוב.
(אולף).

מכתב מ-רוביק מ- 23.10.1973! מצמרר!
בלילה נחתם הסכם הפסקת האש! למחרת ב- 24/10 אחרי הפסקת האש הוא נהרג!

על רוביק קינה,
על רוביק שאיננו,
שאיננו, אך היה
כבן מבני - עצם מעצמנו.

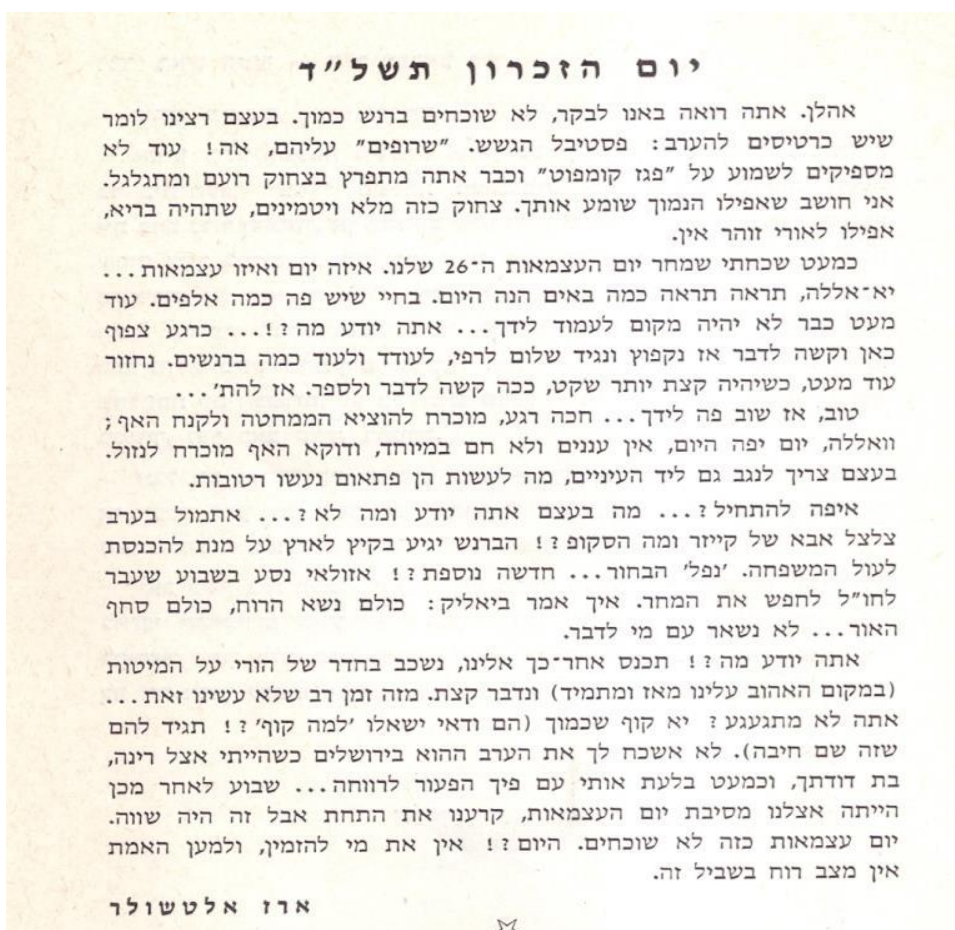
על רוביק צנוע, שקט ומופנם,
והוא בלי מרפק, אך עם הומור ולב חם.

על רוביק של "חרוב", "רקע אדום" ומרדף,
והוא עולה בסערה, בסערת-הקרב,
שם בעיר סואץ מול פריצי-ערב.

על רוביק שצמח וגדל לעיני,
עליך רוביק - לבי מה דוי.
קינה על רוביק כי איננו.

צבי אלטשולר

נכתב ע"י אבא שלי! (זצ"ל)
(שיר קינה שנכתב ע"י אביו של ארז אלטשולר - י.ש.)

נכתב על ידי (ארז אלטשולר - י.ש.) ביום הזיכרון אחרי מותו של רוביק מאי 1974

* * *

רוביק נפל ב- 24 אוקטובר 1973. יום בו אבדו לסיירת חרוב 23 מלוחמיה בקרב הקשה ביותר בתולדות היחידה. יום בו לחם רוביק ונפל סמוך כל-כך ללוחמי סיירת-חרוב, אשר אך לפני פחות משנתיים עדיין שרת בה.

